Nedjelja, 06.11.2011.g.

Razgovaram tako s jednim prijateljem, bratom u vjeri, o tome kako su teško shvatljivi, ponekad i neshvatljivi puti koje nam je Gospodin namijenio a koje moramo proći zajedno s našim bračnim drugovima.

Ja sam mu pričao o nekim mojim kušnjama kroz koje prolazim u svojem braku. I gdje sam podcijenio zlo koje me kušalo na strašno lukav način. Način u kojem nisam prepoznao da zapravo ono što sam mislio da je ispravno, da je Gospodinu drago da to učinim, što sam smatrao da i kao čovjek trebam učiniti, ZAPRAVO GOSPODINU NIJE BILO DRAGO, ZLO ME PREVARILO.

JER SAM TO STAVIO ISPRED ODNOSA MENE I MOJE SUPRUGE. A ZAPRAVO JE TAJ ODNOS SVET ODNOS, TO JE ODNOS KOJI JE GOSPODIN ODABRAO ZA MENE I ZA NJU, GOSPODIN NAS JE SPOJIO, PRED NJIM SMO SKLOPILI NERASKIDIVU VEZU. I ZATO JE TAJ ODNOS I POVJERENJE IZ TOG ODNOSA ISPRED SVIH DRUGIH ODNOSA KOJE IMAMO PREMA DRUGIM LJUDIMA OKO SEBE. ODNOS MUŽA I ŽENE ISPRED JE ODNOSA S DJECOM, RODITELJIMA, S PRIJATELJIMA I SVIMA DRUGIMA OKO NAS.

OSIM S BOGOM. BOG JE ISPRED SVIH NAŠIH ODNOSA SA BILO KIM, BILO GDJE.

I zaključili smo , tako je i kod mojeg prijatelja, da Gospodin vrlo često, zapravo je to i pravilo, sjedinjuje u bračnu zajednicu muškarce i žene različitih karaktera. I zaključili smo da je drugačije, da bi bilo puno više rastava, kako god to sada čudno zvuči. Ako su muškarac i žena

ušli u crkveni brak pred Bogom IZ LJUBAVI, znači da nije bilo nikakvih prisila, nedoumica, dvojbi kod nekog od njih, U BRAK SKLOPLJEN IZ LJUBAVI, ONDA BI ON TREBAO IZDRŽATI SVE NAPADE ZLA KOJE ĆE GA NASTOJATI RAZORITI KROZ CIJELI NJIHOV ZAJEDNIČKI ŽIVOT.

Ja sam mu samo ponovio onu svoju misao, za koju sam siguran da je istinita, DA SMO MI, BRAČNI DRUGOVI, SA SVOJIM RAZLIČITOSTIMA, ZAPRAVO "KARTE ZA VJEČNI ŽIVOT" JEDAN DRUGOME, JER S JEDNE STRANE AMORTIZIRAMO LOŠE KARAKTERISTIKE JEDAN PREMA DRUGOME, MIJENJAJUĆI IH KROZ ŽIVOT, A S DRUGE STRANE POTENCIRAMO JEDAN DRUGOME ONE NAŠE POZITIVNE OSOBINE I NJIH PRENAŠAMO JEDAN NA DRUGOGA.

A neki dan, na Dušni dan, nakon jutarnje mise, ostao sam još sjediti u prvoj klupi, pred oltarom, moleći još neke svoje svakodnevne molitve. Molio sam zatvorenih očiju. I kroz nekoliko trenutaka osjetim da netko stoji kraj mene, na prvoj stepenici oltara. Onako pognute glave otvorim oči i primijetim da to stoji naš dragi župnik. Nisam se dalje na njega obazirao jer sam zaključio da mene ne treba, jer bi me već prekinuo u molitvi. Ja sam nastavio moliti u sebi zatvorenih očiju a on je ostao stajati.

Trajalo je to nekih 30-tak sekundi kad osjetim da je on napravio nekoliko koraka prema sredini crkve, prema sredini oltara i da je tamo s nekim započeo kratki razgovor. Muški i ženski glas. I začas sam čuo "U IME OCA I SINA I DUHA SVETOGA." To me prenulo od molitve pa sam otvorio oči. I vidim župnika s otvorenim molitvenikom kako stoji pred jednim parom, mužom i ženom. Muž teški invalid, teškog i sporog hoda sa štakom, sa suprugom koja ga drži pod rukom. Mislim da su oboje 60 i neka.

U našem malom gradiću njih svi poznamo jer ih možemo svakodnevno vidjeti kako šeću gradićem. S noge na nogu. On teškog hoda, jedna ruka sa štakom na koju se oslanja, vuče noge teško za sobom, onako krupnog izgleda. A njegova supruga, sitnija, ga drži pod drugu ruku, pomažući mu u hodu i hodajući u ritmu koraka koje on može hodati. NJIH DVOJE ZAJEDNO, S NOGE NA NOGU, RUKU POD RUKU.

On je prije dosta godina doživio teški moždani udar. Bio je nepokretan. Ali se nekako uspio, barem djelomično, oporaviti. I od tada je potpuno ovisan o svojoj supruzi, i poznam ih već dugi niz godina, ali onako površno, jer žive na drugom ulazu zgrade u kojem sam nekad i ja stanovao. Uvijek su nekako drago izgledali.

I KAD GOD IH VIDIM, OSJETIM NEKAKVI POSEBNI OSJEĆAJ. OSJETIM NEKU POSEBNU RADOST. IZ DANA U DAN, IZ MJESECA U MJESEC, IZ GODINE U GODINU, ONI SVIMA NAMA POKAZUJU KAKO IZGLEDA PRAVA LJUBAV MUŽA I ŽENE NA DJELU. KAKO IZGLEDA KADA SE JEDAN BRAČNI DRUG ŽRTVUJE ZA DRUGOGA. KADA MU PRUŽA NESEBIČNU

PAŽNJU I POMOĆ. 24 SATA DNEVNO.

Ponekad sam znao proći kraj njih, ili ih pretećи. On je znao nešto pitati, teško govori od bolesti, a ona ga strpljivo sluša pa mu odvrati. Sve sa puno mirnoće i razumijevanja. A i u njemu osjećam, mada to nisam čuo, OBILJE LJUBAVI KOJU ON GAJI PREMA SVOJOJ SUPRUZI.

ŠTO JE I KAKVA JE TO LJUBAV? OD ČEGA SE SASTOJI? ŠTO ONI JEDNO PREMA DRUGOME OSJEĆAJU? Ne znam. Ne poznam ih i nisam baš puno s njima razgovarao. Tu i tamo koja riječ.

ALI ONO ŠTO VIDIM I OSJEĆAM NE MOŽE ME PREVARITI. NIJE TO PO ZLU.

VIDIM SVAKODNEVNO BOŽJU SLAVU NA DJELU KROZ SVJEDOČENJE DVOJE BRAČNIH DRUGOVA BOŽJEG BRAKA KAKAV BI ON TREBAO BITI. NESEBIČNOST, TRPLJENJE, SLUŽENJE, POMAGANJE, RAZUMIJEVANJE, BLISKOST, POŠTOVANJE.

JEDNOM RIJEČJU - LJUBAV.

A KAKO ZNAM DA TO NIJE GLUMA ZA SVE NAS, NEKA PREDSTAVA?

TAKO JER SU ONI SVAKI DAN NA MISI. ZAJEDNO, RUKU POD RUKU, S NOGE NA NOGE, DOĐU ONI SVAKI DAN NA SASTANAK SA SVOJIM GOSPODINOM OD KOJEGA ONDA DOBIJU SNAGE I MIRA DA MOGU DALJE U ŽIVOTU VOLJETI I POŠTOVATI JEDAN DRUGOGA KAKO JE TO GOSPODIN ISPLANIRAO KADA IM JE PUTE SPOJIO U JEDAN ŽIVOTNI PUT.

I to jutro došli su do župnika da on dadne mužu sakrament BOLESNIČKOG POMAZANJA. Bilo mu je jako loše dan prije i htio je primiti taj sakrament kako bi mu bilo bolje. Kada je župnik počeo s molitvom digao sam se i ja i okrenuo se prema njima te se pridružio molitvama koje idu uz taj obred. Župnik je ruke i čelo onog dragog čovjeka pomazao uljem, uz pripadajuće molitve. Kada je obred završio, ja sam nastavio sa svojim molitvama ali sam čuo da je čovjek rekao župniku da mu je sada odmah bolje. Čulo mu se i u glasu. Kao neko olakšanje.

A mi vjernici, i ja sam tako prije mislio, premalo koristimo taj sakrament. Nekako se uvriježilo mišljenje da to mogu primiti samo oni na samrti. A ne, svi oni koji imaju neke teške bolesti trebali bi se obratiti svojim župnicima i zatražiti od njih da prime taj sakrament. Mislim da je neki običaj ili crkveni propis, do dva puta na godinu.

No, kako bilo da bilo to dvoje dragih ljudi koje ja zapravo ni ne poznam najbolje, sinonim su mi za BRAČNU LJUBAV MUŠKARCA I ŽENE. I U DOBRU I U ZLU, DOK IH SMRT NE RASTAVI.

GOSPODINE, TI DRAGI LJUDI SVAKI DAN SU S TOBOM NA SASTANKU. BUDI IM MILOSRDAN I NE USKRATI IM SVOJE LJUBAVI I MIRA U NJIHOVIM MEĐUSOBNIM ODNOSIMA.

A I SVIMA NAMA GOSPODINE, KOJIMA SU KUŠNJE DRUGAČIJE I KOJI SE JOŠ U TEBI TRAŽIMO.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.